

Přednáška - Suhotra Svámí Otevření restaurace Góvinda

Pro vás, co jste zde poprvé, tak to, co bude následovat, je to, co děláme každý den v našich chrámech Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny. Čteme z této velkolepé literatury nazvané Śrīmad Bhāgavatam. Jsou to 5 000 let staré texty duchovního poznání, védského poznání. V Indii si stovky a miliony lidí cení Śrīmad Bhāgavatam jako nejdokonalejšího védského poznání. Božskou milostí A.C. Bhaktivédanty Svámího Prabhupády je dnes skutečností, že tento text se objevuje ve všech nejdůležitějších jazycích světa. Poslouchat Bhāgavatam není jako poslouchat noviny, nebo dívat se v televizi na zprávy. Není to nějaká světská informace, která jde jedním uchem dovnitř a druhým uchem ven. Zvuková vibrace této knihy je ve skutečnosti Bůh. Zvuková inkarnace Boha Śrīmad Bhāgavatam vstoupí do ucha a sestoupí do srdce.

(Śrīla Suhotra Svámí cituje verš v sanskrtu). Tento verš přirovnává srdce k lotosu. Všichni víte, co je lotos. Zvedněte ruku. *(oddaní zvedají ruce)* Lotos je druh květiny. Lotos je velice pěkná květina a někdy je zavřený a některé lotosy kvetou, nebo otvírají svůj květ v noci za měsíčního světla. V hmotném vědomí je naše srdce zavřeno. Srdce je sídlem duše a duše je naše věčné já. Když uvažujete o vlastním já, tak myslíte já. Kde je tedy to já? Kdybyste měli ukázat na to já, kde to je? Na kterou část těla by jste ukázali? Říkáme moje hlava, moje oči, moje ústa, moje hrud', moje paže, moje nohy, moje ruce, moje chodidla, dokonce říkáme i moje mysl. Všechny tyto věci jsou moje. Co je tedy to já, které všechny ty věci vlastní? To je duše. To je duše, vlastní já. A duše je umístěna v srdci. Srdce je sídlem duše.

Hmotné vědomí znamená, že srdce je zavřené. Duše je tímto způsobem zavřená, obklopená nevědomostí. Spí v uzavřeném srdci. A když tam spí, tak sní. A o čem duše sní? Duše sní: já jsem toto tělo. Duše sní, že tento hmotný svět je můj původní domov, že je to to pravé místo. A zde mám mnoho důležitých věcí, které musím vykonat. A ani nemám na to dost času to všechno udělat. Hmotný život je tedy závod s časem. Tvrdě pracovat. Tvrdě vydělávat peníze. Získávat bohatství. Snažit se najít lásku ve vztahu s dalšími spícími dušemi. Všechno toto bereme jako skutečné, ale ve skutečnosti je to jenom sen. Někdo může namítnout, jak můžu říci, že to je jenom sen? *(Suhotra Svámí klepe do stolu a říká)* Máme důkaz, že toto je skutečné. *(klepe na svoji hlavu)* To je taky skutečné. Jak tedy můžeš říci, že to je pouze sen?

Můžeme tomu velice snadno porozumět. V kterémkoliv okamžiku to může všechno skončit a to je sen. Když v noci spíte v posteli, taky sníte a ty sny se vám zdají naprosto skutečné. Někdy máme pěkné sny, létáme po obloze. Máme pocit, že jsme superman. Že máme pod sebou celý svět. Jindy můžeme mít velice nepříjemné sny. Například, že padáme z nějaké

výšky. Když zažíváme tyto sny, tak jsme buď velice šťastni, nebo máme strach. Nebo můžeme zažívat jiné emoce ve snu. V tom daném okamžiku je to pro nás skutečné. Naše mysl je úplně pohroužená do toho stavu snění. Neuvědomujeme si žádnou jinou realitu než to snění. A pak náhle „puf“ probudíme se, jsme v posteli a všechno je pryč. A řekneme si: „Ó, byl to pouze sen.“

Čili tento život je úplně stejný. My to můžeme považovat za realitu, že je to to nejdůležitější, že vyžaduje naší veškerou pozornost. A trpíme nebo užíváme si zážitky v životě. Ale v kterémkoliv okamžiku „puf“ a je to všechno pryč. Ze stránek Śrímada Bhágavatamu se můžeme dozvědět, že jakmile to skončí, tak jsme umístěni do další situace podle toho, co jsme v tomto životě dělali. Jinými slovy budeme umístěni do jiného stavu vědomí. Jestliže jsme v tomto životě snili, tak budeme snít i v dalším životě. Nyní sníme že jsme lidské bytosti. V této místnosti můžeme vidět nějaké rostliny. Oni sní že jsou rostliny. Jsou to také duše, úplně stejné jako my. Mají pouze jiný sen než my. Existují duše, které sní, že jsou psi, že jsou kočky. Jsou duše, které sní že jsou v postavení vyšším než lidé. Existuje život na jiných planetách, který je vyšší než zdejší lidský život. Všechny tyto situace jsou však neskutečné protože jsou pomíjivé. Toto pohybování duše z jednoho snu do druhého se v sanskrtu, což je jazyk Śrímada Bhágavatamu, nazývá *samsára*, neboli koloběh rození a smrti.

V jednom snu se narodíme, onemocníme, stárneme a umíráme. A v dalším snu se znovu narodíme, znovu stárneme, onemocníme a umíráme. Znovu, znovu a znovu. Toto je hmotný život. V tomto hmotném světě neexistuje bezpečná situace. Všechno je pomíjivé. Všechno se neustále mění. Jako například toto tělo se v každém okamžiku mění a přesto si v tom snu myslíme, že to je to stejné já. Věda tvrdí, že během sedmi let se každý atom, každá částice v tomto těle úplně změní. Protože neustále nová hmota přichází do těla, jíme, dýcháme, a stará hmota z těla vychází, tak po sedmi letech je tělo úplně jiné. Přesto si myslíme, že je stále stejné.

To je to, co mám na mysli - v hmotném světě neexistuje bezpečí, neexistuje útočiště pro duši. Toto je však to, co v životě hledáme. Nechceme umřít, nechceme zestárnout, nechceme, aby nás naši přátelé a příbuzní opustili, aby umřeli. Nechceme, aby se věci měnily. Aby se úplně změnily. Hledáme stabilitu. A hledáme tolik jiných věcí, které ve skutečnosti v hmotném světě najít nemůžeme. Jako například mír, lásku, pravdu. Tyto ideály máme všichni, cítíme, že to je důležité. Skutečností je, že tyto věci nemůžeme v hmotném světě nikdy realizovat. Měli bychom se tedy sami sebe zeptat, proč tímto způsobem toužíme. Něco zde musí chybět. Ano, je to skutečný vztah pro duši. Skutečný vztah duše je věčný. Ne s tímto pomíjivým světem. A věčný znamená Kršna, svrchovaná osoba. Zdroj všeho, který dlí věčně ve svém božském transcendentálním sídle, což není místo, které by se nacházelo v prostoru a čase. Je to místo v čistém vědomí. My jsme duše. My jsme si vědomí. Avšak sníme, a to je

nečisté vědomí. Jestliže přestaneme snít, pak jsme v čistém vědomí a tomu se říká vědomí Kršny. Kdokoliv se může stát kdykoliv vědomým si Kršny a být s Kršnou, být s Bohem aniž by musel někam chodit, aniž by musel čekat na smrt, na vysvobození.

Způsob, jak obnovit naše vědomí Kršny je poslouchat Śrīmad Bhāgavatam. Tato zvuková vibrace způsobuje, že se zavřené srdce otevře. Když se to stane, tak se zjeví věčně existující vztah s Kršnou. Protože Kršna je s námi také v srdci. Ale jediný problém je, že si neuvědomujeme Jeho přítomnost. Čili tento Śrīmad Bhāgavatam, který během několika vteřin budeme číst...toto byl pouze úvod. Śrīmad Bhāgavatam tvoří 18 000 manter. *Mantra* znamená duchovní zvuková vibrace, nebo jak jsem již řekl zvuková inkarnace Boha. Někdo si zde může myslet: „Cože? Mám číst 18 000 manter?“ Ve skutečnosti to není nutné. Dokonalé poslouchání jedné z nich bude stačit. Pointa je obdržet, přijmout ten zvuk v srdci s plnou péčí a pozorností. Existuje jedna *mantra*, které se říká *mahá mantra* a která obsahuje všechny ostatní mantry v sobě. Čili je to velice pěkná zkratka. My budeme zpívat tuto jednu mantru. Haré Kršna mahá mantru. Předtím než dáme přednášku ze Śrīmad Bhāgavatamu, budeme mít velice krátkou přednášku o Haré Kršna mahá mantře. Tuto Haré Kršna mahá mantru můžete zpívat ve dne v noci. Buď v mysli nebo ústy. A zaručuji vám, že si uvědomíte, jaká je další existence mimo toto hmotné tělo, jak se srdce otevře a jak postupně i vy se dostanete do styku s Kršnou.

Následuje lekce ze Śrīmad Bhāgavatamu.

Haré Kršna.